

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060304

DOM
2016-09-23
Stockholm

Mål nr
P 2664-16

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2016-03-14 i mål nr P 5938-15, se bilaga

KLAGANDE

Lindesbergs kommun

Ombud: J S

MOTPARTER

1. A B

2. T K

3. M M

Ombud för 1-3: U Ö

4. H U

SAKEN

Detaljplan för fastigheten X m.fl. (Strandskolan) i Lindesbergs kommun

---

Dok.Id 1290958

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Kommunfullmäktiges i Lindesbergs kommun beslut den 16 juni 2015, KF § 136, att anta detaljplan för X m.fl. (Strandskolan) i Lindesbergs kommun.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Lindesbergs kommun (kommunen) har i första hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa Kommunfullmäktiges i Lindesbergs kommun beslut att anta detaljplan för X m.fl. (Strandskolan) I andra hand har kommunen yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva Kommunfullmäktiges i Lindesbergs kommun beslut endast såvitt avser fastigheten Y och fastställa beslutet i övrigt. I sista hand har kommunen yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska återförvisa målet till mark- och miljödomstolen.

A B, T K, M M och **H U** har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Kommunen har till stöd för sin talan vidhållit vad som tidigare anförts samt tillagt i huvudsak följande.

Detaljplanen står inte i strid med miljöbalkens bestämmelser om riksintresse eller med bestämmelserna i plan- och bygglagen (2010:900), PBL. Inte heller står den i strid med någon annan rättsregel. Planbeskrivningen uppfyller de krav på tydlighet m.m. som uppställs i 4 kap. 32 § PBL. Planbeskrivningen innehåller det illustrationsmaterial som behövs för att förstå planen.

Fastigheten Y används för närvarande som allmän parkeringsyta, men har tidigare inrymt en trädgård med stödmur. Där föreslås i detaljplanen ett nytt hörnhus. Fastighetens läge illustreras på kartor och den föreslagna byggnaden beskrivs som en naturlig avslutning av rutnätskvarteret. Högsta tillåtna nockhöjd anges och att denna harmoniserar med omgivande bebyggelse. Vidare anges att den relativt smala byggrätten säkerställer att hänsyn tas till ”Tellandska gården” på intilliggande fastighet. Av planen framgår vidare att planbestämmelserna kring byggnadens utformning ger en trygghet i att riksintresset inte skadas. I detaljplanen har därmed

getts förutsättningar för grannar och andra att bedöma planens konsekvenser vad gäller bebyggelse på fastigheten Y.

Detaljplaner bör, såsom framgår bl.a. i 4 kap. 32 § tredje stycket PBL, inte vara alltför detaljerade. Tydlighetskravet i 4 kap. 32 § PBL kan rimligen inte lägga hinder i vägen för en förhållandevis översiktlig redovisning i de frågor som ska regleras i en detaljplan. Planen måste förstås alltid uppfylla de minimikrav som ställs i PBL och som innebär att t.ex. allmänna platser, kvartersmark och vattenområden ska redovisas och anges till gränserna. För allmänna platser med kommunalt huvudmannaskap ska användningen och utformningen anges. För kvartersmark och vattenområden ska användningen anges. Den nu aktuella detaljplanen uppfyller alla dessa krav.

För det fall Mark- och miljööverdomstolen finner att detaljplanen saknar nödvändigt illustrationsmaterial avseende fastigheten Y och att beslutet att anta detaljplanen därför strider mot någon rättsregel medger kommunen att detaljplanen upphävs vad gäller fastigheten Y men yrkar att beslutet fastställs i övrigt.

Mark- och miljödomstolen har ex officio prövat om illustrationsmaterialet i detaljplanen varit tillräckligt, en prövning som i högsta grad får anses utgöra en bedömning. Mark- och miljödomstolen har därför i strid med 13 kap. 17 § PBL låtit en fråga som domstolen inte hade att pröva ligga till grund för sitt avgörande (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 13 augusti 2012 i mål nr P 8591-11). Det kan visserligen inte begäras att klagandena måste ange vilka regler som är aktuella för prövningen i domstol. Däremot kan det utan tvivel begäras av en klagande som anser att det inte går att förstå planen eller bilda sig en uppfattning om hur byggnaderna på en fastighet kommer att se ut, att denne klagande säger det. Ingen klagande har ens antytt att planen har brister i det avseendet.

Förfarandet utgör rättegångsfel. Felet har inverkat på målets utgång, men torde kunna avhjälpas i Mark- och miljööverdomstolen genom att domstolen prövar målet i sak utan beaktande av nämnda fråga. Anser Mark- och miljööverdomstolen att felet inte kan avhjälpas ska mark- och miljödomstolens dom undanröjas och målet återförvisas enligt grunderna för 50 kap. 28 § rättegångsbalken.

A B, T K och **M M** har anfört i huvudsak följande. Detaljplanen står i strid mot miljöbalkens bestämmelser om riksintresse. Detaljplanen uppfyller inte de krav på tydlighet som uppställs i PBL, då planbeskrivningen inte innehåller något illustrationsmaterial för Y. Mark- och miljödomstolen har rätt att ex officio pröva om detaljplanen överensstämmer med en rättsregel eller inte. Av detaljplanen framgår ostridigt att något relevant illustrationsmaterial för Y inte finns redovisat. Mark- och miljödomstolen har således inte begått något rättegångsfel.

När det är fråga om ett område som utgör riksintresse är det av särskild vikt att illustrationsmaterialet är utförligt och att gestaltningen av området är tydlig och klagörande. Utan nödvändigt illustrationsmaterial är det inte möjligt för allmänheten att bilda sig en uppfattning om hur området kan komma att utformas i en känslig kulturmiljö. Några starka samhällseliga intressen för byggnation enligt den föreslagna detaljplanen föreligger inte, och i synnerhet inte i jämförelse med det starka riksintresset av att bevara en unik kulturmiljö. Sidobyggnaderna blir för stora, vilket medför att de kulturhistoriska värdena i området förstörs och inte kan repareras. Sidobyggnaderna underordnar sig inte Strandskolan. De föreslagna byggnadsvolymerorna inför en helt ny skala i denna del av staden. Vidare blir utsikten från berörda fastigheter kraftigt försämrade genom sidobyggnadernas stora huskroppar. Detta utgör en betydande olägenhet för närboende.

Kommunen har i andra hand medgett att detaljplanen kan upphävas vad gäller Y . Detta måste innebära att Mark- och miljööverdomstolen är tvungen att återförvisa målet i övrigt till mark- och miljödomstolen. Deras och kommunens synpunkter i övrigt har inte prövats av mark- och miljödomstolen. För att en rättsordning ska fungera måste överinstansen pröva riktigheten i underinstansens beslut och inte som enda instans pröva hela sakfrågan. Så kan endast ske i undantagsfall om det prövade förhållandet saknar betydelse eller har ringa betydelse. En sådan undantagssituation kan dock inte anses föreligga när tvistefrågan rör områdets karaktär som riksintresse.

Även om överprövningen är begränsad när enskilda åberopar allmänna intressen så har praxis fastslagit att sådan överprövning kan göras, och detta även om länsstyrelsen är satt att bevaka riksintressen. Överprövningsmöjligheterna i frågor som berör 2 kap.

PBL är mycket små. Däremot är överprövningsmöjligheterna större när det är fråga om förhållanden som rör miljöbalkens regelsystem.

H U har vidhållit vad hon tidigare anfört.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan om prövning ex officio i mark- och miljödomstolen

Mark- och miljööverdomstolen har inledningsvis att bedöma om mark- och miljödomstolen förfarit korrekt när domstolen ex officio prövat om detaljplanen uppfyller kraven i 4 kap. 32 och 33 §§ PBL (dvs. de krav som kan ställas i fråga om tydlighet och redovisning).

Den överprövande instansen ska enligt 13 kap. 17 § PBL endast pröva om det överklagade beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som klaganden har angett eller som framgår av omständigheterna. I praxis har bestämmelsen tolkats på så sätt att det från den överprövande instansens sida bör vara möjligt att i uppenbara fall ex officio ingripa mot beslut som har fattats i strid mot någon rättsregel. När den rättsregel som kan ha överträtts innefattar ett bedömningsutrymme är emellertid utrymmet för officialprövning mycket litet, och en sådan prövning bör endast undantagsvis komma i fråga (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 13 augusti 2012 i mål nr P 8591-11). Prövningen av om en detaljplan uppfyller de krav som uppställs i 4 kap. 32 och 33 §§ PBL innefattar ett betydande inslag av bedömning. Mark- och miljödomstolen borde således inte ha prövat frågan utan att denna hade åberopats av klagandena.

I Mark- och miljööverdomstolen har emellertid motparterna anslutit sig till ståndpunkten att detaljplanen inte uppfyller kraven på tydlighet. Några processuella hinder mot att på detta sätt ändra och utvidga talan föreligger inte. Mark- och miljööverdomstolen övergår därför till att bedöma om detaljplanen uppfyller kraven i detta avseende.

Planbeskrivningens utformning och innehåll

Enligt 4 kap. 32 § andra stycket PBL ska den avsedda regleringen av bebyggelsen, byggnadsverk och miljön i övrigt tydligt framgå av planen. Detta s.k. tydlighetskrav motiveras av allmänhetens intresse för och möjligheter till delaktighet i planärenden i stor utsträckning är beroende av handlingarnas utförande och informationens innehåll. Detaljplanen måste därför utformas på ett sådant sätt att medborgarinflytandet verkligen kan få en reell innebörd (prop. 1985/86:1 s. 166). I 4 kap. 33 § andra stycket PBL anges att planbeskrivningen ska innehålla det illustrationsmaterial som behövs för att förstå planen. Syftet är enligt förarbetena att planen ska vara åskådlig och begriplig (a. prop. s. 618).

Planbeskrivningen tillhörande aktuell detaljplan innehåller en idéskiss utvisande fastigheten X sedd från sydväst. Motparterna har invänt att det saknas illustrationsmaterial för fastigheten Y. Det kan emellertid enligt Mark- och miljööverdomstolens mening inte krävas att varje del av ett planområde ska illustreras för att kraven i 4 kap. 32 och 33 §§ PBL ska vara uppfyllda. Mark- och miljööverdomstolen finner i stället att planbeskrivningen i aktuellt fall får anses innehålla det illustrationsmaterial som behövs för att förstå planen, samt att den avsedda regleringen tydligt framgår av planen. Den påverkan detaljplanen kan få på riksintresseområdet för kulturmiljö leder inte till någon annan bedömning. Det finns alltså inte skäl att upphäva planen på denna grund.

Motparterna har anfört att Mark- och miljööverdomstolen inte som enda instans kan pröva hela detaljplanen, för det fall domstolen skulle finna att detaljplanen kan godtas med avseende på kraven på tydlighet. Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att detaljplanen redan prövats i sin helhet i både kommunfullmäktige och länsstyrelse, samt att parterna i Mark- och miljööverdomstolen fått tillfälle att utveckla och komplettera sin talan. Mark- och miljööverdomstolen finner mot denna bakgrund att instansordningsprincipen inte hindrar att domstolen prövar detaljplanen i sin helhet.

Riksintresse

Vissa allmänna intressen, såsom miljö kvalitetsnormer, riksintressen och boendes hälsa bevakas i första hand av länsstyrelsen i dess funktion som regional planmyndighet under planprocessen och vid prövning eller beslut enligt bestämmelserna i 11 kap. PBL. När enskilda åberopar allmänna intressen, såväl frågor som omfattas av länsstyrelsens prövning enligt 11 kap. PBL som andra allmänna intressen, blir prövningen i samband med ett överklagande begränsad (se bl.a. RÅ 1994 ref. 39). I samband med ett överklagande som berör sådana allmänna intressen som bevakas enligt 11 kap. PBL kan i regel bara prövas vad som tillförts i målet efter länsstyrelsens prövning samt om detaljplanen medför att planen för berörda inte blir acceptabel (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 19 juni 2013 i mål nr P 11 296-12).

Av handlingarna i ärendet framgår att det ursprungliga förslaget till plan, efter synpunkter från bl.a. länsstyrelsen, justerats så att byggrätterna minskats i volym och även kompletterats med bestämmelser om utformning och gestaltning vilka ska säkerställa att riksintresset inte skadas påtagligt. Länsstyrelsen har därefter, i sin roll som regional planmyndighet, funnit att exploateringen enligt detaljplanen inte kommer att motverka riksintresset enligt 3 kap. miljöbalken. Vid den prövning som Mark- och miljööverdomstolen ska göra enligt vad som sagts i föregående stycke, finner domstolen inte skäl att frångå länsstyrelsens bedömning.

Mark- och miljööverdomstolen saknar, vid den prövning som enligt vad som ovan redovisats ska göras, skäl att frångå denna bedömning.

Sammanfattningsvis

Mark- och miljööverdomstolen har funnit att planen är godtagbar både med avseende på planbeskrivningens utformning och innehåll samt avseende detaljplanens förenlighet med riksintresset. Inte heller i övrigt har det framkommit några skäl vilka skulle kunna medföra att den aktuella detaljplanen inte kan antas. Mark- och miljööverdomstolens dom ska därför upphävas och kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplan för X m.fl. (Strandskolan) fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Per Sundberg och Gösta Ihrfelt, referent, tekniska rådet Carl-Gustaf Hagander samt tf. hovrättsassessorn Marie Eiderbrant.

Föredragande har varit Vilma Herlin.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2016-03-14
Meddelad i
Nacka Strand

Mål nr P 5938-15

KLAGANDE

1. A B

2. T K, Kungsgatan 16, 711 30 Lindesberg

3. M M

Ombud för 1-3: U Ö

4. H U

MOTPART

Lindesbergs kommun

Ombud: J S

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Örebro läns beslut 2015-10-05 i ärende nr 403-4067-2015,
se bilaga 1

SAKEN

Detaljplan för fastigheten X m.fl. _____

DOMSLUT

Med ändring av länsstyrelsens beslut upphäver mark- och miljödomstolen
Kommunfullmäktige i Lindesbergs kommuns beslut den 16 juni 2015, KF § 136,
att anta detaljplan för fastigheten X m.fl.

_____

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Lindesbergs kommun (kommunen) beslutade den 16 juni 2015 att anta detaljplanen för fastigheten X m.fl. Enligt planbeskrivningen är planens syfte att möjliggöra flerbostadshus på fastigheterna X och Y, samt nyttja befintliga byggnader på fastigheterna som bostäder. Syftet med planen är även att Tellandska gården (Z) skulle kunna nyttjas för verksamheter som innefattas av användningen *Kultur och fritid*, t.ex. vandrarhem och på fastigheten Y skulle även handel medges på bottenvåningen. Vidare syftar detaljplanen till att möjliggöra fastighetsregleringar mellan fastigheterna i kvarteret Y för att möjliggöra den nya bebyggelsen. Beslutet att anta planen överklagades av A B, T K, M M och H U till Länsstyrelsen i Örebros län, som avslag överklagandet. Länsstyrelsens beslut har nu överklagats till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

A B, T K och M M har i ett gemensamt överklagande yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplanen och att ärendet ska återförvisas till kommunen för nytt planbeslut i enlighet med deras inställning. Till stöd för sitt överklagande har de vidhållit vad de har anfört hos länsstyrelsen och i övrigt i huvudsak anfört följande.

Den antagna detaljplanen går utöver det handlingsutrymme som kommunen har när det gäller riksintresset för kulturmiljövården. Skyddsvärdet av sådana områden är högt ställt, och skall (i det närmaste) alltid bevaras. Några regionalpolitiska eller sysselsättningspolitiska motiv har inte anförts som skäl för exploateringen, varför det inte av samhällsekonomiska hänsyn kan föreligga något skäl att medge nybyggnation i ett område som omfattas av riksintresset. Några andra samhällsekonomiska skäl föreligger inte heller i detta fall som gör att riksintresset skulle få stå åt sidan.

Föremålet för deras invändningar är främst de två flygelbyggnaderna som ska uppföras ned mot vattnet med utgångspunkt i den så kallade Strandskolan (fastigheten X). De menar att flygelbyggnadernas storlek i höjd och volym är alltför stora i förhållande till den småskalighet och varierande bebyggelse som idag präglar området och karakteriserar hela riksintresset. Flygelbyggnaderna måste reduceras i storlek så att de tydligt underordnar sig skolbyggnaden och gestaltas som en mindre komplementbyggnad till denna. Av fotografier, vilka har bilagts överklagandet, framgår att flygelbyggnadernas storlek och volym, såväl höjd som längd, blir helt dominerande och att flygelbyggnaderna inte blir underordnade Strandskolan. Flygelbyggnaderna upplevs snarare av en betraktare som en stor vägg, som bryter omgivningens småskalighet och därmed den kulturhistoriska enheten och värdena. Föreslagen bygggrätt går med hela sin höjd hela vägen ner mot sjön. I slutningen ner mot sjön har annan befintlig bebyggelse i Lindesberg trappats ned, i enlighet med kulturhistoriska mönster, för att mjukt anpassa sig i en småskalighet. Flygelbyggnaderna är inte heller på något sätt anpassade till den omkringliggande bebyggelsen.

De gör även gällande att deras närmiljö och utsikt mot Lindösjön och strandparken kraftigt kommer att försämrans om detaljplanen genomförs. Utsikten blir i flera avseenden helt omintetgjord genom flygelbyggnadernas storlek och kommer radikalt att förändra småstadens karaktär och påtagligt skymma den öppna utsikten mot skön.

H U har yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplanen. Till stöd för sitt överklagande har hon vidhållit det hon har anfört hos länsstyrelsen och i övrigt i huvudsak anfört följande.

Det är nödvändigt att behålla fastigheten Y som parkering då det redan i dagsläget råder trafikchaos. En förtätning av bebyggelsen innebär även mer trafik vilket ökar risken för olyckor, speciellt då det rör sig om ökad trafik utanför en skola.

Avseende fastigheten X efterlevs inte riksintresset om detaljplanen antas. Vidare innebär det faktum att hon förlorar sjöutsikt en betydande olägenhet för henne då anledningen till att hon köpte fastigheten var sjöutsikten, vilket även eventuella framtida köpare kommer ha i åtanke. Fastighetens värde minskar därmed med en betydande del.

Sammanfattningsvis anför hon att hon efterlyser en korrekt utförd planbeskrivning där man följer de bestämmelser och lagar som finns.

Kommunen har bestritt överklagandet. Till stöd för sin inställning har kommunen i huvudsak anfört följande.

Detaljplanen står inte i strid med miljöbalkens bestämmelser om riksintresse, eller med bestämmelserna i PBL eller med någon annan rättsregel. Beslutet om detaljplan ska därför fastställas.

Länsstyrelsen har helt riktigt konstaterat att prövningen avseende en av enskilda överklagad detaljplan väsentligen ska avse frågor som rör de klagandes enskilda intressen. Kommunen delar också länsstyrelsens uppfattning att PBL bygger på principen om decentralisering av beslutsfattandet och kommunal självbestämmanderätt i frågor som rör bl. a. riktlinjer för markanvändning i kommunen. Dit hör kommunens bedömning att det är angeläget att möjliggöra för bostadsbyggnation i Lindesbergs centrala delar. Kommunen har därvid att göra avvägningen mellan behovet av bostäder och påverkan på kulturmiljön, och länsstyrelsen har att bevaka bl.a. riksintressen.

Av detaljplanen framgår att stora ansträngningar har gjorts för att ta hänsyn till att planen rör ett område som är av riksintresse för kulturmiljövården. Länsstyrelsen har funnit att detaljplanen inte motverkar riksintresset. Kommunen har därmed hållit sig inom det handlingsutrymme som kommunen har. De avvägningar som kommunen har gjort mellan olika samhällsintressen ska därför inte prövas igen. Det

finns alltså inte skäl att – på talan av enskilda – upphäva planen på grund av påverkan på kulturmiljön.

Detaljplanen har tagits fram i samråd med sakkunniga inom kulturmiljöfrågor, för att ta hänsyn till riksintresset och miljön i sin helhet. De nya byggnaderna har utformats så att de underordnar sig den befintliga Strandskolan och siktlinjerna mot sjön respekteras, liksom den historiska rutnätsplanen som gäller för området. Vad gäller naturområden försöker klagandena, som det får förstås, göra gällande att det förhållandet att en befintlig parkeringsplats tillsammans med gräsytor med stora träd påverkas, utgör ett skäl att upphäva beslutet om detaljplan. Vad som i själva verket sker är att en ogestaltad parkeringsplats omvandlas till ett trädgårdsrum vid vattnet, tillgängligt för allmänheten.

Vidare kommer sjöutsikten att bibehållas, men kan inte vara helt oinskränkt från alla byggnader. Såsom nämnts bevaras grändernas siktlinjer mot vattnet. Därigenom omfattas förändringen med god marginal av vad man får räkna med vid förtätning av en stad.

Behov av parkeringsplatser utreds i planprocessen och bygglovsprövningen. Vederbörlig hänsyn kommer att tas till vilka behov av parkering som kommer att finnas. Parkeringssituationen är under alla omständigheter inte sådan att den utgör någon fara eller olägenhet på det sätt som avses i PBL.

Detaljplanen innebär att mark som är lämplig för det tas i anspråk för att bebyggas, att erforderlig hänsyn tas till stads- och landskapsbilden och kulturvärdena på platsen samt att människors hälsa eller säkerhet inte sätts i fara eller att annan olägenhet vållas.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser, utöver vad som anges nedan, framgår av länsstyrelsens beslut.

Enligt 4 kap. 32 § andra stycket plan- och bygglagen (2010:900), PBL, ska den avsedda regleringen av bebyggelsen, byggnadsverk och miljön i övrigt tydligt framgå av planen. Enligt bestämmelsens tredje stycke får en detaljplan inte vara mer detaljerad än vad som behövs med hänsyn till planens syfte. Detta s.k. tydlighetskrav motiveras av att allmänhetens intresse för, och möjligheterna till delaktighet i, planärenden i stor utsträckning är beroende av handlingarnas utförande och informationens innehåll. Detaljplanen måste därför utformas på ett sådant sätt att medborgarinflytandet verkligen kan få en reell innebörd (prop. 1985/86:1, s. 166). Då den blivande miljön dock inte kan utläsas enbart genom detaljplanen får bestämmelserna i 4 kap. 32 § PBL läsas tillsammans med bl.a. 4 kap. 33 § andra stycket PBL (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 16 maj 2014 i mål nr P 8833-13).

Enligt 4 kap. 33 § andra stycket PBL ska planbeskrivningen innehålla det illustrationsmaterial som behövs för att förstå planen. Av förarbetena (se prop. 1985/86:1, s. 618 f) framgår att syftet med bestämmelsen är att detaljplanen ska vara åskådlig och begriplig och att planbeskrivningen därmed bör innehålla en särskild, förklarande illustrationskarta, fotomontage, flygbildsillustrationer eller liknande.

Mark- och miljödomstolen gör följande bedömning.

Av PBL framgår således att planbeskrivningen ska innehålla det illustrationsmaterial som behövs för att förstå planen. Mark- och miljödomstolen konstaterar att det i förevarande fall finns ett fotomontage avseende fastigheten X (se sid. 14 i detaljplanen). Det finns emellertid inget motsvarande fotomontage eller någon förklarande illustrationskarta eller liknande illustreringsmaterial avseende fastigheten Y, som illustrativt utvisar byggnadens höjd, taklutning, våningsantal och dyl., eller hur byggnaden är tänkt att ansluta till befintlig bebyggelse. Det är på grund av detta svårt för allmänheten att

förstå planen och bilda sig en uppfattning om vad resultatet av detaljplanen blir. Vidare konstaterar mark- och miljödomstolen att fastigheterna är belägna inom riksintresseområdet för kulturmiljö i centrala Lindesberg. Gestaltningen av kvarteret Y, centralt beläget i anslutning till hörnet Kungsgatan/Kvarngatan i södra delen av stadskärnan är därmed särskilt viktigt med hänsyn till stadsbilden, framför allt mot bakgrund av riksintresset för kulturmiljön. I ett sådant fall är det av särskild vikt att allmänheten kan bilda sig en uppfattning om byggnaden på fastigheten och förstå detaljplanen. Detaljplanen saknar därmed nödvändigt illustrationsmaterial. Mot bakgrund av att detaljplanen inte är korrekt utförd ska detaljplanen upphävas. Det saknas därmed anledning att pröva klagandenas övriga invändningar i målet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 4 april 2016.

Karin Frick

Kent Svensson

I domstolens avgörande har rådmannen Karin Frick, ordförande, och tekniska rådet Kent Svensson deltagit. Föredragande har varit tingsnotarien Hanna Wigren.